

ולא יהיה בכם נגף למועזות בהכתי בארץ מצרים
והיה היום הזה לכם לזכרון וזאתם אתו זוג ליהוה
לדרתיכם זקת עולם תזגהו עשבעת ימים מצודת
תאכלו אך ביום הראשון תשביטו שאר מבתיכם
כי כל אכל זמין וזכרתה הנפש ההוא מישאל
מיום הראשון עד יום השביעי וביום הראשון מקרא
קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש
הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי בעצם
היום הזה הוצאתי את עבדתיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם זקת
עולם בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב
שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל
מוזמית וזכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
בגר ובאורז הארץ כל מוזמית לא תאכלו בכל
מועבתיכם תאכלו מצות

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהים
משכו וקחו לכם צאן למשפוחתיכם ושלו הפסח
ולקוחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
בסך והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן
הדם אשר בסך ואתם לא תצאו איש מפתחו ביתו
עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את
הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה
על הפתח ולא יתן המועזות לבא אל בתיכם
לנגף ושמרתם את הדבר הזה לזק לך ולבניך
עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת
והיה כי יאמרו אליכם בניכם מזה העבדה הזאת
לכם ואמרתם זבוח פסח הוא ליהוה אשר פסח
על בתי בני ישראל במצרים בעצמו את מצרים
ואת בתי בני ישראל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו ויהי בוצעי הלילה ויהוה

הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל
בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית
אשר אין שם מות ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם לאתכם
בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי